

U S N E S E N Í

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Dese a soudců JUDr. Ing. Pavla Horáka, Ph.D., a JUDr. Moniky Vackové ve věci žalobkyně **SANEP s.r.o.**, se sídlem v Praze 3 - Žižkově, Cimburkova 258/21, PSČ 130 00, IČO 28489667, zastoupené Mgr. Evou Tykalovou, advokátkou se sídlem v Praze 1, Vodičkova 709/33, proti žalovanému **Sdružení agentur pro výzkum trhu a veřejného mínění SIMAR**, se sídlem v Praze 8 – Libni, Na Žertvách 132/24, IČO 61388203, zastoupenému Mgr. Dominikou Havelkovou, advokátkou se sídlem v Praze 10, Běchovická 701/26, o ochranu pověsti právnické osoby a ochranu před nekalou soutěží, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 15 Cm 122/2011, o dovolání žalobkyně proti rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 13. dubna 2016, č. j. 3 Cmo 228/2015-497, takto:

- I. Dovolání **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů dovolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í

(dle § 243f odst. 3 o. s. ř.)

Odvolací soud potvrdil rozsudek, jímž soud prvního stupně zamítl žalobu, kterou se žalobkyně domáhala omluvy za otevírací dopis jí určený a kterou se domáhala zaplacení částky 500 000 Kč, změnil výrok rozsudku soudu prvního stupně o náhradě nákladů řízení a rozhodl o náhradě nákladů odvolacího řízení.

Proti rozhodnutí odvolacího soudu podala žalobkyně dovolání, uplatňující důvod nesprávného právního posouzení věci a tvrdící, že rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na vyřešení právní otázky, která dovolacím soudem dosud řešena nebyla.

Žalovaný se podle obsahu spisu k podanému dovolání nevyjádřil.

Nejvyšší soud České republiky (dále jen „Nejvyšší soud“) předesílá, že postupoval podle občanského soudního řádu ve znění účinném od 1. 1. 2013 (dále jen „o. s. ř.“), který již neobsahuje ustanovení § 241a odst. 2 písm. b), na které žalobkyně ve svém dovolání odkazuje. V souladu s čl. II odst. 8 přechodných ustanovení k zákonu č. 404/2012 Sb., jímž byl s účinností od uvedeného data podstatně změněn občanský soudní řád mimo jiné v hlavě třetí, upravující dovolací řízení, se podle dosavadního znění postupuje pouze tehdy, bylo-li dovoláním napadené rozhodnutí vydáno před nabytím účinnosti zákona č. 404/2012 Sb., což v tomto případě neplatí.

Nejvyšší soud jako soud dovolací (§ 10a o. s. ř.) po zjištění, že dovolání bylo podáno řádně a včas, osobou k tomu oprávněnou a řádně zastoupenou podle § 241 odst. 1 o. s. ř., se zabýval přípustností dovolání.

Podle ustanovení § 236 odst. 1 o. s. ř. lze dovoláním napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu, pokud to zákon připouští.

Podle ustanovení § 237 o. s. ř., není-li stanoveno jinak, je dovolání přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu, kterým se odvolací řízení končí, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně, anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

Žalobkyně nezformulovala žádnou právní otázku, která by ve smyslu shora citovaného § 237 o. s. ř. mohla založit přípustnost dovolání, a ani z obsahu jejího podání nelze přípustnost dovolání dovodit. Dovolatel je totiž povinen v dovolání uvést mimo jiné, v čem vidí splnění předpokladů přípustnosti dovolání, nesplní-li tuto povinnost, v dovolacím řízení nelze pro tuto vadu pokračovat (srov. § 241a odst. 2, § 241b odst. 3, věta první o. s. ř.). Dovolatelka tomuto požadavku nevyhověla. Obsah jí podaného dovolání je pouze polemikou s právními závěry odvolacího soudu, protože právně hodnotí jinak obsah otevřeného dopisu, který byl základem tohoto sporu. Pouhý argument, že odvolací soud věc nesprávně právně posoudil, však není způsobilým vymezením přípustnosti dovolání. Jiný výklad by vedl k absurdnímu (textu občanského soudního řádu odporujícímu) závěru, že dovolání je ve smyslu § 237 o. s. ř. přípustné vždy, když v něm dovolatel vymezí dovolací důvod (srov. též usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. července 2015, sp. zn. 29 Cdo 2563/2015, jež obstálo i v ústavní rovině – ústavní stížnost proti tomuto usnesení Ústavní soud usnesením ze dne 29. září 2015, sp. zn. II. ÚS 2924/2015, odmítl).

Nejvyšší soud z důvodu shora uvedených dovolání podle § 243c odst. 1, věty první o. s. ř. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů dovolacího řízení se v souladu s § 243f odst. 3, věty druhé o. s. ř. neodůvodňuje.

Proti tomuto usnesení není opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 23. února 2017

JUDr. Zdeněk D e s , v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Monika Jeřábková

Doručenka datové zprávy

Věc: 15Cm 122/2011-516 , zaslání rozhodnutí NS č. 516
ID zprávy: 449764804
Typ zprávy: Veřejná datová zpráva
Stav zprávy: Doručená
Datum a čas doručení: 14. 3. 2017 v 09:08:51

Odesílatel: Městský soud v Praze, Spálená 6/2, 12000 Praha 2, CZ
ID schránky: snkabmm
Typ schránky: Orgán veřejné moci
Odesílající osoba: Administrátor

Adresát: Dominika Havelková - Mgr. Havelková Dominika, advokát, Běchovická
701/26, 10000 Praha 10, CZ
ID schránky: dtzhj7t
Typ schránky: Podnikající fyzická osoba

Zmocnění: Nežadáno
Naše čís. jednací: 15Cm 122/2011-516
Naše spisová zn.: 15Cm 122/2011
Vaše čís. jednací: Nežadáno
Vaše spisová zn.: Nežadáno
K rukám: Nežadáno
Do vlastních rukou: Ne

Události zprávy:

13. 3. 2017 v 11:02:35 EV0: Datová zpráva byla podána.
13. 3. 2017 v 11:02:35 EV5: Datová zpráva byla dodána do datové schránky příjemce. Je-li příjemcem datové zprávy orgán veřejné moci vystupující v postavení orgánu veřejné moci, byla datová zpráva tímto okamžikem doručena.
14. 3. 2017 v 09:08:51 EV11: Přihlásila se oprávněná osoba ve smyslu § 8, odst. 1 až 4 zákona č. 300/2008 Sb., v platném znění. Datová zpráva je nyní doručena. Případné dřívější datum doručení fikcí nebo doručení dodáním do schránky orgánu veřejné moci není dotčeno.
-